

fremtidige Pensioner, der blive at udrede i Genhold til Bestemmelserne i § 5, overtages af den geistlige Lønningsfond o. s. v." Det forekommer mig, at herunder maa være indbefattet Pensionerne til den kjøbenhavnske Geistlighed. Det er muligt, at jeg har misforstaaet det; men hvis jeg ikke har gjort det, saa gaaer det ikke an at vedtage Ministerens Endringsforslag, da saa § 7 vil ophæve Bestemmelserne i de to foregaaende Paragrapher.

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet: Jeg troer ikke, at der vil være nogen Modsigelse. Lønningsfonden skal udrede Pensionerne, det staaer i § 6; og i § 7 staaer, at den skal have Vederlag derfor af Kjøbenhavns Commune, og at der ikke maa anvendes en større Sum, end hvad der bidrages til Lønningsfonden af Kjøbenhavns Commune. Skulde det nu ikke strække til, vil det være en Selvfølge, at man maa tænke paa, hvorledes Tilskudet fra Kjøbenhavns Commune kan blive forøget. Efter hvad jeg har anført, kan det Samme jo indtræffe ved Lønningsfonden, at dens Midler ikke vilde være tilstrækkelige til at udrede Pensionerne, og at man da maa tye til at gjøre et Laan.

Mosevorn: Det forekommer mig virkelig at fremgaae af Bestemmelsen i § 6, at man ikke har tænkt sig forskjellige Conti, een for Pensioneringen af den kjøbenhavnske Geistlighed og en anden for de andre Geistliges Pensionering, og har man ikke gjort det, forekommer det mig at være uheldigt at indføre en saadan Bestemmelse i § 7.

Da Ingen videre vilkede at yttre sig, gik man over til Afstemning, hvorved:

Forslag af Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet:

Mellem „hertil“ og „ei“ i § 7 2det Punktum 3die Linie franedes indskydes:

„og til de kjøbenhavnske Geistliges Pensionering“, vedtoges med 20 Stemmer mod 13.

Dernæst sattes de til § 8 stillede Endringsforslag i Forening med selve Paragraphen under Forhandling.

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet: Det under Nr. 13 stillede Endringsforslag har jeg kun stillet med megen liden Tilbøjelighed. Jeg vilde ansee det for ønskeligt, at det uden videre kunde bestemmes, naar et Kald bliver ledigt, at den, der ansættes, vil faae Alderstillaeg. Det er kun Frygten for, at dette i Overgangstiden vilde bringe Lønningsfonden i en uholdbar Stilling, som har ledet mig til dette Endringsforslag. Jeg vilde ønske, istedetfor at give en fast Regel, at kunne see det an, hvorledes disse Forhold vilde udvikle sig. Det herover paa, hvormeget man troer at maatte sørge for, at Lønningsfonden ikke faaer en for stor Underbalance, eller hvormeget Vægt man lægger paa, at Alderstillaeg bør tillægges saadanne Embedsmænd, om man vil stille sig for eller imod Endringsforslaget. Endringsforslaget under Nr. 14 gaaer ud paa at gjøre Bestemmelsen klarere. Der staaer nemlig i § 6: „alle fremtidige Pensioner overtages af den geistlige Lønningsfond“. Det vil sees, at Lønningsfonden ikke skal udrede de Pensioner, der alt ere bestemte og som udredes af Statskassen. Naar det nu i § 8 hedder: „De Bidrag til kirkelige Formaals Fremme, herunder indbefattet Pensionerne til Geistlige og deres Efterladte, der hidtil ere udredede af Statskassen, overtages fremtidig af Lønningsfonden“, saa er den nærmeste Fortsaaelse den, at de Pensioner, der nu udredes af Statskassen, skulle fra det Dieblis, Loven træder i Kraft, overtages af Lønningsfonden uden videre, Derved bliver det endog tvivlsomt, om ikke de Pensioner, der hvile paa Monarchiets Finantser, og til hvis Udredelse ogsaa de andre Landsdele bidrage, ogsaa skulle gaae over til Lønningsfonden; men navnlig vilde de paa Kongerigets særlige Kasse nu hvilende Pensioner — det er ikke noget overordentlig stort Beløb, jeg har tilbligere opgivet det — strax komme over paa Lønningsfonden. Jeg vilde ansee det meget lidet ønskeligt, at Lønningsfonden skulde begynde med en saadan declareret Underbalance. Jeg mener altsaa, at Statskassen skulde beholde den Byrde, der nu hviler paa den, men at alle fremtidige Pensioner skulle gaae over til Lønningsfonden. Under alle Omstændigheder passer det, der nu staaer i Paragraphen, ikke